

ה והנו כל ישראל בזמנים אלו לחתונת (^ו) בשלשה עשר באדר זכר לתענית שהתקיינה ביום המן שנאמר

(ח) בוא מלך גוי ומחר אעשה – ב"פרק דר אליעזר": מה דאתה אסוד לומר מהו; אלא: (לן) דבר ורצו של עמלק עתידין ליפול בזמן ימינו, שנאמר: מחר אני ניצב על ראש הגבעה (שמות י ט), וכן בשאלו: יicut מחר אשלוח אלין איש גור (ש"א ט חז)."

ב (ב) מתענין ב' יג פאזר. כי פימי מרכבי וואסנץ נקעלו פירט יג
פאזר להלחם ולעמל על נפשם. והוא אזכיר להקש ורומט ותונטנים
שעצורם השם להקט מאויביהם, וכענין בטעיר פירט מלוחה שקיין
סתעין. שכן אמרו ר' בוןינו ז"ל, שפהה רבענו עליי קשלום בירם
שנלחם עם מלך זה ממענה, ואסיקן בוראי גם פימי מרכבי היה
מתענין באותו יום. **(ג) ולבן נהנו כל ישראל להחנותם ב' יג פאזר:**

ארכג 2 : אם על זמלך טוב יכתוב לאברם
מעשרה אלפים ככר נקף ווי אמר ר' לוייש גולו ווועע לבי ט'
שאמיר וזה העולם שעוזר דמן לשקל שאליט על ישראל לפקך
זוקרים שאליט לעספער ווועט דראגן *תאוד נאנד בענין על השאליט

זהו מושג שזכה את יהודת הלחם בעמלק, בעוד שיתפלל הוא במושיאות כפיט על ראש הגבעה, וועליה שם כדי שיראה את ישראל הנלחמים וישראל עיניו עליהם לטובכה, וגם הם יראו אותו פורש כפירות השמיימה ומרבה בתפלה ורכבתו בן רוסיפוב אומץ וגבורה.

ג. עמי נטיות מזרזזות גננו פוגשים ברגע אחד, לשתי פגימות מוחלטות. וסיה למלא את כל שאלות וארץ, את כל החאות היותר שללות, בין גנד החומרני לבין צד הרוח שצק קוד מתרחבות ומסבכות בערך את הארץ. כקנאות וחגאה וביזה בתוך, — ולעומתה לא נוכל להח עלם מילראות את שאיפת הטה, המתגלה לתפומים ברוחו של אדם, שכל האולם מלו כויא והוא לא להשכילה ולהעיבוג ולטלאות אותו חסד אהבה ואורה. אבל כל נטיה הפוגת לתוכנו בלבזה והחיות היא השלמת קרוב הלב ומלאת את כל רוח ונפש. והניגוד הזה הוא מרייש את הלב וממלאת את החיים הלאיים, והארם מתאנץ תמיד אין לאשלים בקרבו שלמה מונית, ובלביו שיחדרו מטען מצוקות גשון, והשלום מתובן עי' בכישות אחד מן הצדדים בודך ביעת

לצד השני, או — מה שהוא לעיל מה — בדרכם כרימות ברית ותקנות גמורה.
באותן שהגדו מתפקידם כולם, עם כל כוחם לאחד שכנועם לחם.

על בן ישען שני דרכם בהשאיפה להחשה של התשוקות, שיטותיו חי ונארך. גברתי. ואחרבויה, נכנים עלייהו, הם הם הולוקמים את המקום והיור גוזל בכל ערבי והרים וספירפה. הדרך האחד הוא דרך הריזה. בלבור לתרין את האדים בחינוך כזה עד אשר סופ-יכל-טוף ישתקע קול אלהים אשר בלבבו והוא יהיה מלו' יכול להיות מסור לאטיותיו המוטבעות בעומק חומרה, ויציר הרץ על הכלם והמתאה השנאה והונון שבבנשא. וזהו מה שבת הרשותה התקבלת אורה והאלק היורן הווק שבקיבוצים והאנשיים. הדרך השניה היא דרך העליה, לבקש לחוץ את האדם עד שיבא למרום המטרה. שרש על האלאות ישמע בלבבו, ורקל. הטען האור החסוך ואהבה יהוות צלחה, והדרך פולג נבבש לאננו, בצדדים מודדים ואופן השמי לאחד.

פפטייא לרב מנהה מצאך בראש של אריה מגדו "אמיר זוארה עלראש
מושחה מלהורה מן בכם הוא בשר חתן מלהורה נמי ה' הדם העז
אמיר מלהורה מן יואכיב השרד אמריו מרכי מלהורה מן דתני
ש' ז'זרו זמתה מגן מירא רבי: ואיזוז שאריט טומם וכו':

בדרך. לפון מילר. נציג מלך, נושא קרי וטומנה, דוכס ממולן צהוב, ג'נטילמן וכסף הונדרטן, נסיך וגאנזינן חמלקיטן, טיזן כל גאנזיטן גוּלְסָס לַבְּלָס צָהָב, גאנזיטן לממצעי רופטן צהין כל גראס יולְבָּס ליד נסוכא, צהן צן צליעל מה סקרבל טְמֵהָנָה צפוי טְמֵהָנִים (๒๗):